

Casopis Zvonček TABA 2015/2016. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovvej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktor: Matej Imriš, zástupca šéfredaktora: Ema Dawelbeitová, redaktori: Sandra Pareničková, Mía Pavla Lechanová, Tea Šlichtíková, Rebeka Dorková, Matej Remenáar, Daniel Droppa, Samuel Havlín.
Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk.

Zvonček 4

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fľaka za jeho vysokú úroveň
Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov
3. miesto v regionálnej súťaži školských časopisov základných škôl

Číslo 4/ročník 14

december 2015

Cena. 1€

Najčervenšia trieda – Trieda Malého princa

Pre začiatok

2

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4	Advent v BellAmos
Str. 5 – 6	Najčerveníšia trieda
Str. 7	Projekt Shadowing
Str. 8	Stromy prianí 9. S
Str. 9 - 13	Potulky Londýnom
Str. 14	Sladká matematika
Str. 15	English Page
Str. 16	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 17 - 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

Foto na titulke

Súťaž o najčerveníšiu triedu BellAmos – víťazná Trieda Malého princa – 4. S s počtom 204 ks oblečenia, s priemerom 17 ks oblečenia na žiaka.

*Autorka fotografie:
Mgr. Anna Thomková*

Kalendárium

ŽIACI

Narodeniny majú

Štěpán Hebrych	02.01.
Daniel Lepot	03.01.
Michaela Gallová	05.01.
Matúš Miazdra	07.01.
Jonáš Podhradský	10.01.
Samuel Kubo	18.01.

Meniny majú

Alexandra Gábelová	02.01.
Alexandra Šlichtíková	02.01.
Karin Macaláková	02.01.
Eliáš Alexej Jánoš	09.01.
Kristína Bažleková	16.01.
Mário Ján Haliena	19.01.
Ema Spišáková	30.01.
Ema Dawelbeitová	30.01.
Emma Krištofiková	30.01.

UČITELIA

Narodeniny majú

Zuzana Herbrychová	22.01.
--------------------	--------

Veľké poďakovanie patrí pani učiteľkám. Nikdy nezabudnem na malý zápisník, ktorý sme volali „Čítárik“ a každý deň sme tam zaznamenávali počet prečítaných strán z knihy, ktorú si syn mohol ľubovoľne vybrať. Súťažilo sa, kto prečíta čo najviac kníh. Samozrejme pri výbere knihy zohrával veľkú úlohu počet strán, čím bola knižka tenšia, tým lepšie, lebo musel prečítať čo najviac kníh, aby vyhral.

Okrem túžby po výhre sa naozaj naučil veľmi pekne čítať. Musela som však dávať veľký pozor, čo číta, lebo podľa obrázka bol schopný porozprávať dej a z čítania by nebolo nič.

To boli časy, keď deti čítali dobrovoľne...

Veľmi sa mi páčilo, že z prírodovedy mali po každom učive na kartičky napísať zopár otázok na danú tému, čím museli rozmýšľať, čo sa učili a dlhšie si to zapamätali. Táto domáca príprava trvala síce dlhšie – lebo bolo treba písať, ale potom opakovanie na písomku bola hračka. Zažili sme nádherné a nezabudnuteľné vystúpenie „Snehulienka po anglicky“, s nadšením sme sa učili hymnu futbalového klubu Chelsea, samozrejme po anglicky, krúžok futbal - to bol deň, keď chlapi poslúchali v družine... Helka, ďakujeme!

Ďakujem patrí aj pani družinárkam, ktoré poobede dostávajú divochov, ktorí už konečne nemusia sedieť. Dodnes máme zarámované nádherné obrazy z družinárskej tvorby, pri ktorých len nostalgicky spomínam, ako ten čas letí a že aj tá najväčšia šelma sa dá skrotiť, keď sa správne zamestná. Jankova dreváreň bola síce „vysoký krvný tlak“ pre rodičov, že si dieťa odreže prst, prípadne celú ruku, ale v pohode a s nadhľadom ide všetko, deťom len treba veriť, veď sú šikovné a pod pedagogickým dozorom.

Ďakujem aj vedeniu školy za vytvorené podmienky pre modernú a kvalitnú formu štúdia, za príjemnú atmosféru, ktorá panuje na škole, množstvo mimoškolských aktivít, zvlášť lyžiarske výcviky a školy v prírode, ktoré boli pre mňa jediná dovolenka na oddych bez syna a nezabudnuteľné chvíle pre deti. Nie je hračka mať deti na zodpovednosti cez deň, ale aj v noci.

Ďakujem za možnosti množstva krúžkov, kde môžu deti efektívne využiť čas medzi školou a domácimi povinnosťami, získať mnohé zručnosti. Veľa detí v dnešnej dobe trávi čas pred počítačmi a pohybové krúžky v škole sú pre mnohých jediná forma pohybu. Škoda, že teraz deviataci nemajú florbal.

Ešte mi dovoľte, rada by som z úprimného srdca poďakovala pani učiteľke triednej RNDr. Márii Debnárovej, ktorá pozná nielen matematické schopnosti, ale aj povahu a vnútro môjho syna a vďaka tomu, že ju syn mal a má veľmi rád a hlavne ju uznáva ako prirodzenú autoritu, vedel si dať od nej povedať a mnohokrát mi, ako rodičovi, veľmi pomohla a samozrejme veľká vďaka patrí všetkým učiteľom, ktorí sa na žiaka pozerajú ako na bytosť, ktorá musí okrem učenia zvládnuť aj samého seba.

Preto zo srdca prajem Súkromnej základnej škole BellAmos veľa spokojných rodičov a žiakov, ktorí budú dobré meno školy šíriť ďalej.

Dr. Ingrid Lukáčová, mamina deviataka Maroša

Na zamyslenie: Vianočný darček z čistej lásky

Malé dievčatko ozdobovalo krabičku so sviatočným baliacim papierom, aby ju mohlo položiť pod vianočný stromček. Peňazí v dome nebolo nazvyš, a tak ju otec vyhrešil, že minula všetok drahý baliaci papier.

Na ďalší deň boli Vianoce. Rozžiarené dievčatko podalo hrdo svojmu otcovi darček. „Ocko, toto je pre teba,“ povedala. Otec otvoril krabičku, no nebolo v nej nič. Vyčítavo na ňu pozrel a prísne povedal: „Ty nevieš, že ak chceš dať niekomu darček a potešiť ho, tak sa predpokladá, že v krabičke niečo nájde?“

Dievčatko sa pozrelo so slzami v očiach na otca a povedalo: „**Ocko, ale táto krabička nie je prázdna. Naplnila som ju celú pusinkami iba pre teba.**“

Otec zostal zaskočený a zároveň očarený jej nápadom. Cítil sa veľmi zahanbene. Silno ju objal a prosil o odpustenie.

Po celé roky si muž opatroval túto krabičku plnú bozkov vedľa svojej postele. A vždy, keď sa cítil smutný a opustený, otvoril malú krabičku a myslel na lásku, ktorú do nej jeho dievčatko voľakedy dávno vložilo.

Každý z nás niekedy dostal darček z čistej lásky od svojich detí, rodiny či priateľov. Pamätajte, že je to ten najväzúcejší majetok, aký môžete mať. Na hodnotu daru vždy pozerajte očami toho druhého. Možno to pre vás nebude na prvý pohľad také cenné, no pre darcu to môže byť všetkým, čo vám mohol v danej chvíli dať.

pripravila špeciálna pedagogička Darinka Mojšová

Autorka fotografie: Mgr. Anna Thomková

Obdobie adventu

Advent je obdobie skladajúce sa zo štyroch adventných nediel. Jeho slovenský preklad znamená očakávanie, v tomto prípade očakávanie narodenia Ježiša Krista. Predvianočné obdobie začalo stridzímí dňami, ktoré sa začali na Katarínu (25.11.) a skončili u Tomáša (21.12., dnes sa pod týmto dátumom oslavuje Bohdan). Na Ondreja (30.11.) napríklad liali olovo, na Luciu (13.12.) zase ženy v bielom vymetali kúty, lebo sa hovorilo, že Lucia bola najväčšou strigou.

Obdobie Vianoc v rôznych náboženstvách

V Amerike sa predvianočné obdobie začína vlastne už Dňom vďakyvzdania (posledný štvrtok v novembri, kedy je najväčšou pochúťkou moriak s kľukvou (brusnicou). Rekordné moriaky dosahujú hmotnosť až 30 kg, na domácu prípravu používajú asi päťkilové. Veľmi obľúbený je aj vianočný pudíng, ktorý je ale veľmi náročný na prípravu.

V Nemecku je najobľúbenejším vianočným múčnikom tzv. štola, podobná nášmu biskupskému chlebičku, podobne ako vo Švédsku.

U nás na sviatočnom stole nesmú chýbať oblátky poliate medom a potreté cesnakom, opekance s makom, jablko, kapor so zemiakovým šalátom a z polievok vianočná kapustnica a kyseľ. Taktiež je zvykom zapalovať štyri adventné sviece každú nedeľu alebo každý adventný deň urobiť nejaký dobrý skutok, za čo si deti vyslúžili čokoládky z adventného kalendára. Mikuláš, ktorý bol biskupom v Myre okolo r. 300, dnes s anjelom a čertom chodí dávať darčeky do čižmičky. Toto nám (s malými obmenami) zreprodukovala p. uč. Guráňová na otvorení adventu (v Amerike sa namiesto Mikuláša verí na Santa Clausa, v Rusku na Deda Mráza).

redaktor Danko Droppa

Autorka fotografie: Mgr. Anna Thomková

Už sú deviataci!

Každý človek, keď sa stane rodičom, má pred sebou jediný cieľ „robiť pre svoje dieťa všetko len to najlepšie.“ Roky v škôlke ubehnú ako voda, kupujeme stavebnice, z ktorých stavíme autá nového tisícročia, hrávame futbal, maľujeme... Deti sú veľmi kreatívne, vynaliezavé, mnohé zaujíma úplne všetko, sami svojou zvedavosťou spoznávajú prvé písmenká, číslice. Už v škôlke začínajú rodičia uvažovať nad tým, na akú základnú školu dieťa zapísať. Sú dve možnosti, buď je škola predurčená podľa trvalého bydliska, alebo v dnešnej dobe sa môžeme rozhodnúť sami. Keďže pracujem v školstve, syn nastúpil najprv na základnú školu spolu s mamou.

Kým sú maličká, máme potrebu ich viesť za ručičku, mať ich, ak sa dá, blízko seba, pod kontrolou. Vôbec som sa vtedy nezamýšľala nad tým, že sú aj iné možnosti. No mali sme šťastie a otvorila sa pred nami možnosť SZŠ BellAmos, na ktorú sme prestúpili do druhého ročníka. Veľkým plusom bolo, že v triede bolo len do 13 detí.

Len s nízkym počtom detí v triedach sa dá realizovať skutočne individuálny prístup ku každému dieťaťu. Každé dieťaťko je iné, osvojiť si, čo najskôr všetky školské pravidlá, ako jediný platný zákon v škole, vedieť vydržať dávať pozor a robiť len to, čo od vás pani učiteľka vyžaduje, aj keď viete vyriešiť príklad za sekundu a ostatným to trvá dlhšie, pochopiť, že prestávky nie sú určené na skákanie po schodoch, šmýkanie sa po zábradlí alebo behanie po triede, to je fuška. Je to fuška, nielen pre naše malé zázraky, ale aj pre celý pedagogický zbor.

Úprimne z celého srdca ďakujem všetkým pani učiteľkám aj pánom učiteľom, ktorí učili a ešte stále učia môjho, t.č. už deviataka. Hlboko oceňujem všetky zložky školy, ako aj kvalitu vzdelania. Nie je tajomstvo, že každý, kto mal záujem o štúdium 8-ročného alebo dvojjazyčného gymnázia, bol spôsobilý urobiť prijímacie skúšky. To znamená, že deti sú stopercentne pripravené pokračovať ďalej v rozvoji svojej osobnosti, ak majú o takúto formu štúdia záujem.

Vynikajúce výsledky deti dosahujú aj v Testovaní 9 z matematiky a slovenského jazyka, za čo patrí nesmierna vďaka všetkým pedagógom, čo deti na túto písomnú formu testu pripravujú, veď povedzme si na rovinu, slovenčina je pre mnohých pomaly cudzí jazyk a matematiku tiež nemusí každý. Úprimne ďakujem učiteľom jazykov, ktoré deťom otvárajú svet. Veru som prekvapená, čo už syn dokáže z angličtiny alebo nemčiny. Nie na všetkých základných školách je samozrejmosťou výučba anglického jazyka od prvého ročníka ZŠ.

Naozaj oceňujem prácu každého pedagóga na škole. Môj syn bol veľmi živé dieťa, ktoré bolo treba zaujať pomaly 24 hodín denne, takže, keď bol v škole spokojný on, bola som aj ja, lebo všetko sa prenáša domov. Myslím, že som sa snažila mu zabezpečiť to, čo som v živote považovala za najdôležitejšie - a to je kvalitné vzdelanie a tým aj jeho budúcnosť. V svojich spomienkach nesmiem zabudnúť ani na prvý stupeň ZŠ.

Milí bellamosáci!

Rada by som sa vám aj ja prihovorela v tento krásny predvianočný čas a popriala vám, aby tieto vianočné sviatky boli pre všetkých sviatkom radosti a pokoja v každej jednej rodinke. Na potulkách rozhovorov s našimi žiakmi sa mi dostávali do uší krásne odpovede a opisy vysnívaných Vianoc našich detí. Budem trochu bonzovať a prezrádzať, ale stojí to za to! ☺ Neverili by ste, čo naše deti dokážu opísať, keď sa ich spýtate, ako by si predstavovali svoje tohtoročné Vianoce. Všade dookola sa hovorí, že deti dostávajú neprímerane veľa darčiekov alebo, že strácajú význam malé darčeky a vedia sa tešiť len z darov, ktoré sú najväčšími novinkami v technike. Áno, trochu pravda a trochu nie...

Naše deti túžia aj po takých veciach, ktoré sú im ponúkané v obchodoch, alebo také, ktoré majú ich kamaráti a oni nie. To však boli ich prvé odpovede. Potom sme sa však rozprávali ďalej o Vianociach. Rozprávali sme sa o takých veciach, ktoré sa nedajú kúpiť v obchodoch a nenájde ich ani na internete.

Čo by ste si priali také, čo nenájdeš v obchode? Dozvedela som sa krásne veci. ☺ Opisy žiakov mi vyčarovali úsmev na tvári a počula som aj odpovede, ktoré potešia všetkých tých, ktorí tvrdia, že dnešné deti si nevedia vážne čaro Vianoc. Odpovede a prania našich detí závisia od toho, čo im sami ponúkne a od toho, akú im vytvoríme predstavu o Vianociach.

Ak s deťmi snívame o Vianociach pri zapnutom televízore, či ich pripravujeme na zaslužený darček v podobe modernej techniky, tak ich podobne aj prežijeme. Keď si však s nimi večer rozprávame o tom, aký je pravý zmysel vianočných sviatkov, povieme si o zvykoch a tradíciách v rodine, tak ich budú aj oni chcieť zažiť. Ak im predstavíme Vianoce za našich detských čias, tak aj naše deti budú chcieť prežiť práve také Vianoce ako ich maminka, či ocino. Skúsme preto zaloviť v pamäti po našich vysnívaných detských Vianociach a urobme ich také aj našim deťom.

Naberme odvahu a fantazirujme s deťmi čo by si priali, čítajme ich prania aj medzi riadkami a hľadajme odpovede tam, kde niekedy nemáme čas. Prania detí mávajú niekedy oveľa lacnejšiu verziu, ktorá im nechá zážitok v srdiečku a v spomienke na svoje NAJ-krajšie a NAJ-vysnívanejšie Vianoce.

Tak poďme spolu snívať, spomínať na svoje najkrajšie obdobie Vianoc a držme si palce, aby sme dokázali prečítať všetky túžby a prania.

Na záver vám chcem popriať, aby tieto Vianoce boli pre vás plné čarovných okamihov a nezabudnuteľných zážitkov v kruhu najbližších.

Vaša špeciálna pedagogička Darina Mojšová

Najčervenešia trieda

Jednou z farieb Vianoc je aj červená a v našej škole už je niekoľko rokov zvykom súťažiť o tú najčervenejšiu triedu. Nebolo to inak ani toho roku. A tak sa v piatok začali do školy schádzať deti s podivne plnými taškami, v ktorých mali poschovávané červené veci, ktoré mali zaručiť práve ich triede výhru. Veď si len predstavte to množstvo šatstva a doplnkov, ktoré mali deti na sebe. Najviac červených vecí na jednom dieťati bolo 44 kusov. Takto sa totižto vyobliekala Kristínka Bažleková z 5.S. Jej spolužiačka Emka Spišáková mala na sebe „len“ 36 kusov a tretí bol Matúš Šlichtík z 6.S. Ten si obliekol 34 kusov. Nebolo to nič jednoduché vydržať kým prídu Mikuláš, čert a Snehulienka v spoločnosti deviatok, aby pod dozorom pani učiteliek porátili oblečenie „Guľkov bombuľkov“. Verte, niekedy to bola riadna červená kopa. Toto súťaženie nebolo však len o jednotlivcoch, ale aj o celých triedach a tie sa zapojili všetky. Niektoré aktívnejšie, iné menej, ale všetky. Víťaznou triedou bola 4.S, ktorá obliekla na seba 17 kusov červeného oblečenia na jedného žiaka. Druhá trieda bola 3.S so 16 kusmi na jedného žiaka a tretia bola 5.S s 12 kusmi na žiaka. No a keby ste chceli vedieť ako sa umiestnili ostatné triedy, tak na štvrtom to bola 6.S (12 ks/ na žiaka), na piatom 2.SA a 6.SA (rovnako po 8 ks/na žiaka), na šiestom 7.S (7 ks/na žiaka), na siedmom 1.S, ktorá bola nováčikom a súťažila prvýkrát (6 ks/na žiaka) na ôsmom 2.S (6 ks/na žiaka), na deviatom 9.S (2 ks/na žiaka) a na záver 8.S (1 ks/na žiaka). A tak sa aj tento rok v našej škole sčervenelo a Mikuláš mohol rozdať svoje dobroty, ktoré poslal po pani učiteľkách deťom. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili a pomohli či už deti obliekať, alebo počítať to, čo všetko mali na sebe. Pokojný adventný čas prajeme všetkým.

pani učiteľka Zuzka Dejčíková

Autorka fotografie: Mgr. Anna Thomková

Súťaž o najčerveníšiu triedu

Dňa 4.12. 2015 sa celá škola zúčastnila na tejto súťaži. Cieľom bolo obliecť si čo najviac červených vecí. Z našej triedy mal najviac červených vecí Matúš – až 34! Pritom sme sa podľa priemeru umiestnili až na 4. mieste! Najviac červených vecí mala na sebe Kika Bažleková z 5.S – 44!

Prémia: Advent u nás v 6. S

Nová (spolu s ČT art vysielala od 31.8.2013) česká detská televízia Děčko pripravuje každý rok adventný kalendár s rôznymi úlohami a aktivitkami pre menšie aj väčšie deti. Náš tohtoročný adventný kalendár neobsahuje čokoládky, ale orechy s citátmi vo vnútri. Pani učiteľka vraví, že sa vždy hodia na našu triedu.

redaktor Danko Droppa

Vyhodnotenie najúspešnejších jednotlivcov

1. miesto – Kika Bažleková – 44 ks červeného oblečenia
2. miesto – Emka Spišáková – 36 ks červeného oblečenia
3. miesto – Matúš Šlichtík – 34 ks červeného oblečenia

Blahoželáme!

Hey everyone, so it's finally December. I am really happy that it's nearly Christmas! Time to have fun, mess about and RELAX!! So when I was relaxing last week I saw a commercial about Cyber Monday! It was something to do with iPhones and other electronics. Soooooo.. I thought it would be fun if I tell you some shortenings for texting!

Emka Dawelbeitová

LOL- laugh out loud

G2G- got to go

WHT U UP 2? - what are you up to?

BRB - be right back

TMI - too much information

B3 - blah, blah, blah

ASAP - as soon as possible

F2F - face to face

BTW - by the way

OMG - oh my god

DIY - do it yourself

GR8 – great

TTYL - talk to you later

SUP - what's up!?!?

PLZ – please

NP - no problem

Autorka fotografie: Emka Dawelbeitová

Sladká matematika or matika bellamosákov

A máme tu Vianoce. Ako ten čas rýchlo beží. Tak dajme si aj úlohu takú vianočnú. Ale najprv je potrebné oznámiť správnu odpoveď na príklad z minulého čísla Zvončeka. Tá bola: Namiesto otáznika patrí číslo 2. Správne odpovedali **Samko Havlin 7. S** a **Lukáš Hromada 6. S**. Patrí im moje poďakovanie, pochvala a samozrejme sladká odmena.

Zadanie príkladu:

Anička napiekla na Vianoce perníky. V pondelok ozdobila polovicu upečených perníkov, v utorok ozdobila polovicu zo zvyšných perníkov, v stredu ozdobila tiež polovicu zo zvyšných perníkov a v štvrtok ozdobila posledných 10 perníkov, takže už mala všetky upečené perníky ozdobené. Koľko kusov perníkov upiekla Anička?

Autorka fotografie: RNDr. Mária Debnárová

Odpoveď, napísanú na lístočku, odovzdaj matikárke Majke Debnárovej, kdekoľvek ju stretneš, **do 15. januára 2016**.
Šťastné Vianoce všetkým bellAmosákom praje pani učiteľka
Majka Debnárová!

Do našej školy prišla na týždeň návšteva pedagógov z Čiech v rámci medzinárodného projektu Shadowing, ktorého cieľom je sledovanie vyučovacích techník, metód, postupov vzdelávania a pracovného prostredia. Slovenskí a českí učители si tak mohli vzájomne vymeniť svoje skúsenosti a urobiť krok vpred vo vzdelávacom procese. Gestorom celého projektu Shadowing je Mgr. Martin Kríž, ktorý ponúkol riaditeľovi RNDr. Jířimu Kuhnovi z Gymnázia Bohumila Habala v Nymburku spoluprácu so zaujímavými zahraničnými školami. Ako nám vysvetlila pani učiteľka Zuzka Herbrychová „*Niekoľko slovenských škôl je združených v spoločnosti Pallas Athena a zároveň spolupracujú aj s neziskovou organizáciou Indicia. Venujú sa najmä inováciám, modernému smerovaniu vzdelávania na Slovensku a v rámci toho sa spojili s českým gymnáziom.*“

TABA

Redaktor Matej Imriš sa osobne pohováral s našimi hosťami a dozvedel sa zaujímavé informácie. Nielen to, že sa im u nás v Martine veľmi páčilo, že boli nadšení vianočnou výzdobou, že navštívili i Slovenské komorné divadlo a pozreli si komédiu $1+1=3$, ale aj to, že boli zvedavými, bystrými, výbornými, komunikatívnymi, vychovanými, aktívnymi a šikovnými žiakmi. © Pani učiteľky Vladka Kolbabová a Klárka Fraňková vyučujú v Čechách matematiku, fyziku a chémiu a pán učiteľ Michal Hrstka biológiu a telesnú výchovu. Tak ako u nás na Slovensku je súťaž najlepšieho učiteľa - Zlatý Amos – tak je to aj v Čechách. A tak sa v BellAmose zrazu stalo to, že naša pani učiteľka Renátka Špiriaková – nominovaná v súťaži Zlatý Amos na Slovensku a pán učiteľ Michal Hrstka – nominovaný v súťaži Zlatý Amos v Čechách, sa spolu stretli v BellAmose. Sme na to patrične pyšní!

redaktor Matej Imriš

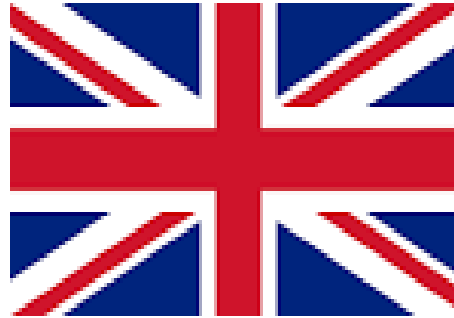

Pani učiteľky Majka Debnárová, Vierka Mitířová a Renátka Špiriaková s českými učiteľmi Michalom Hrstkom, Klárkou Fraňkovou a Vladkou Kolbabovou.

A takto sa končí môj prvý úžasný deň v Londýne. Teším sa na Vás v novom roku 2016! Majte sa directionersky krásne!

Hello! Are you ready to join us and win some cool prizes?

- One Direction – over 10 million tickets sold worldwide
- 4 multi –platinum selling albums
- over 65 million records sold worldwide

Now, let's imagine there is 15 000 people joining the show. You pay 70 pounds per ticket. A single 1D article from the concert is 25 pounds. How much did the guys make in just 7 days???

You can e-mail your answer to: rebeka.dorkova@hotmail.com or you can bring it to me written on the paper with your name on it.

SÚŤAŽ!!!

Milí bellamosáci, vyzývame všetkých, ktorí sa chcú zapojiť do súťaže, ktorú pre vás v každom čísle Zvončeka pripravuje naša šiestačka a redaktorka Taby Rebeka Dorková! Po prečítaní rubriky Potulky Londýnom zodpovedajte na otázky v závere článku a odovzdajte ich napísané na papieriku Rebeke Dorkovej – 6. S alebo pani učiteľke Zuzke Vavákovej, prípadne ich odošlite na mail: rebeka.dorkova@hotmail.com.

*pripravila redaktorka Rebeka Dorková
Foto: archív Rebeky Dorkovej*

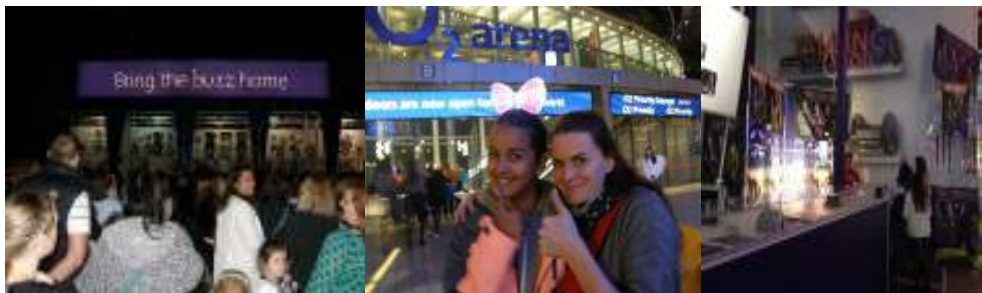

Harry a Niall

Harry, Liam, Louis

One Direction

Všetci spievali a tancovali. Odkedy sa zjavili na pódiu, nesedel viac nikto! Bola to extra supéééééer pecka! Kiežby ma videli! Kiežby o mne vedeli! Letela som lietadlom, cestovala asi štyrmi autobusmi, išla v prepchatom metre až sem! Mamina ma postrčí a reve mi do ucha, aby som im zakývala, keď prídu k nám. Hneď, ako budú prichádzať. Strihnem na Harryho a zúrivo zamávam rukami. ON MI KÝVA!!!! Angličanky to samozrejme okamžite pochopili a mávali rukami na všetky strany! Čakám, kým sa unavia a objaví sa Louis – MÁM ŤA! Kýva mi späť. Angličanky začnú jačať a kým začnú s mexickou vlnou, Louis je preč! Mám pocit, že zajtra budem bez hlasu, ale neprestávam spievať! Takto by som sa naučila angličtinu úplne v pohode! Mamina spieva tiež, až sa divím, odkiaľ pozná všetky pesničky?! Hádám nezabudla, že ak ona príde o hlas, sme v keli! Mój životný zážitok bol však moment, keď som v zákulisí videla Harryho! Áno, na konci sme si počkali, kým zájdu za scénu... Ľudia začali vychádzať ihneď po ukončení, aby chytli spoje domov. Chcela som si to ešte vychutnať. Naposledy. V pohode. A vtedy sa za oponou objavil Harry a urobil to svoje štýlové gesto, poslal mi bozk a zakýval mi. "Nechcem sa prebrať! Pohnúť! Nech sa vráti!", ale tak ako všetci sme už museli ísť, aby sme sa dostali na hotel. Pred odchodom som sa musela zastaviť v časti, kde predávali 1D veci! A s plnou taškou a srdcom v aréne som sa totálne vyčerpaná vrátila na hotel.

1D suveníry

sen sa skončil... šťastne ☺

tričká, vlajky, čiapky,...

Zotmelo sa a celý Londýn svieti ako vianočný stromček. Zdá sa mi, že vonku je viac ľudí ako počas dňa. "Ideme sa ubytovať!" zahlási mamina a opäť sa veziem v červenom autobuse na poschodí. Začínam byť poriadne unavená, ale mamina sľubuje, že to najlepšie dneska ešte len príde. Keď myslím „to najlepšie“, znamená to iba jedno – ideme spať! Vezieme sa už pol hodinu a starký si začína myslieť, že sa zrejme vezieme zlým smerom, keďže svetiel okolo nás je čoraz menej. "Ideme dobre, teda dúfam," odpovie mamina, my sa usadíme a začíname driemať. Zrazu mamina zahlási, že vystupujeme! Obzeráme sa, teda mamina a namierime si to rovno za jej vystrečeným prstom. Všade svietia obchody s rýchlym občerstvením, na chodníkoch stoja skupiny ľudí, ktorí rozprávajú asi tak hlasno ako my. Starká ma zdrapí za ruku a ja hľadím do holičstiev, kde sú na zemi kopy vlasov, akoby tam práve strihali ovce. Je to zvláštne. Keď sme sa párkrát prešli večer po Martine, nikde nebolo ani nohy. A tu?

Konečne sme v hoteli! Dostali sme karty namiesto kľúča (kúľové, ako v Olomouci) a vezieme sa výt'ahom na druhé poschodie. Dlážky vŕzgajú, izba je maličká a na posteľ by som neskákala. Je taká mäkká, že pri väčšom náraze a skoku by pokojne mohlo dôjsť k vysunutiu posteľných dosiek a následnému zemetraseniu – na zemi! Chápete?! Zapnem Tv a žiadna Jojka, či Markíza. Ale zato tam bol hudobný kanál, kde spievali 1D!!!! Lahnem si na posteľ a chystám sa vychutnávať si túto vzácnu chvíľu, keď mamina vyhlási: "Ideme! Vstávajte!" "Kam?" vyhrkne zo mňa z posledných síl. "Na koncert predsa! Máš desať minút. Idem zistiť ako sa tam najrýchlejšie dostaneme." Prikývnem, mamina zabuchne dvere aj s kartou a ja ostávam sama, v prítmí, v mäkkej posteli a už... Sníva sa mi o požiari. Hádám sa tie tehly nechytia! Všetky domy v Londýne sú z červených tehál. Červenú mám rada. Aj Harryho. "To nemyslíš vážne???" vletí do izby mamina a s vycerenými zubami čaká, kým sa oblečiem. "Pôjdeme autobusom a metrom. Sme tam za chvíľu." Uhm, teraz som si uvedomila, že chvíľa pre maminu znamená 45 minút!

Metro je super. Teda super preplnené. Ani náhodou sa mi nechce predierať cez tamtie davy ľudí. "Musíme sa tam vtláčiť!" Akoby to bol posledný vlak! "Ľudí bude pribúdať! Poď!" A už stojím nalepená na okne metra. Nie, vážne, už by sa tam nezmestila ani mucha! A to myslím takú obyčajnú muchu, nie tú tlstú, ktorá lieta ako opitá. Rozhliadam sa okolo seba, lebo je to vraj zopár zastávok. To sa mi len sníva! Okolo mňa stoja samé baby, teda asi v mojom veku, mladšie aj staršie – na tričkách, tvárach, rukách majú nápisy „1D - Love you Harry, Love Louis, Directioner!“ Asi práve snívam svoj životný sen. Už mi nevádi, že si necítim nohy (po toľkom chodení a preto, že mi na jednej stojí nejaký angličan), necítim únavu ani zápach z toho pána, čo mi stojí na nohe! (Inak, stáť znovu v takej tlačnici, tak to radšej s poriadnou nádchou!) North Greenwich a dav nás ťahá so sebou vpred! Všade visia plagáty a reklamy. Chlapci v uniformách nás usmerňujú v smere kráčania. „Áno, áno, je to to, čo si myslím?“ Mamina prikývne s takým zvláštnym Mikulášskym úsmevom a kričí: „Drž sa ma!“ V tom dave to inak ani nešlo. Hanba - nehanba, stisnem jej ruku. Vychádzame z budovy a dav nechávame pred sebou. No páni, teda O2 aréna vyzerala v tú noc ako ufo, ktoré práve pristálo na zemi.

Vstup do O2 arény

O2 aréna

Z a u j í m a v é je, že aréna má dookola 365m (ako dní v roku) a to, čo z nej trčí, sú podporné stĺpy vysoké 95m a je ich dvanásť! Áno, ako mesiacov v roku, alebo ako jedna hodina na ciferníku hodín. Spolu symbolizujú Greenwičský svetový čas. Tak to si zapamätám! Keďže je to O2 aréna, kto bude hlavný sponzorom? O2 predsa! Je to jeden obrovský stan, kde je veľa super reštaurácií, hudobných klubov (v jednom na mega veľkých obrazovkách púšťali koncert 1D) – kde majú výborné sushi, alebo nando's ☺ Nájde tam aj múzeum Elvise Presleyho! Hala má kapacitu 25 000 miest a v roku 2014 predali najväčší počet vstupeniek na svete – 1.8 milióna, čím tromfli Glasgow, Manchester aj New York! Taký stan by sa nám veru zišiel aj v Martine. Konečne by aj k nám mohli prísť One Direction! V roku 2012 sa tam konala Olympiáda. Aréna sa vraj mení podľa toho, či je tam práve koncert, tenisový turnaj, box alebo basketbal. To je super husté! Je vraj možné aj vyšplhať sa na vrchol arény, niečo ako adrenalínový šport. Ešteže to nenapadlo maminu! Už nás vidím ako sa zamotaní v lanách štvérame po tej obrovskej streche a mamina do toho kričí:“ Švihnite si, musíme ešte stihnúť múzeum!“

Foto 1 - 12 žltých podporných stĺpov O2 arény (pohľad zvnútra)
Foto 2 - Program O2 Arény – 24th to 30th Sep – One Direction

„Musíme ísť na wécko“ a už sa začíname radit' na chvost obrovského hada – teda predstavte si, že sa celý BellAmos (deti, rodičia, učitelia a ich celé rodiny) postavia do rady na WC! Ani som nedovidela na koniec rady. Keby mi bolo naozaj treba, tak smola! V rade postávajú rodičia, deti a všade je strašný hluk a každý sa smeje, rozpráva a smeje. Mamy sa usmievajú na mamy a decká si obzerajú, kto je najlepšie nastajlovaný na koncert. (Ešteže mamina zobrala na chrbát ruksak 1D!) „Namaľujme sa!“ vykrikuje mamina a ja ju prosím pohľadom, aby sa konečne chovala ako dospelá! To by bol teda trapas! To by som neprežila! Jasné, že na mne by to vyzeralo prirodzene dobre, ale zmaľovaná tvár mamy ktorá jačí „Harry!“ to by bola celoživotná trauma! Mamina sa začne chichotať na čučoriedkach pred nami. To je názov pre nás – oddané fanynky!! To dievča vraví, že ak začnú hrať a ona bude trčať na záchode, tak sa tam radšej do neho spláchne! Druhá vraví, že na dospelých sa jednoducho nedá spoľahnúť! Prečo musia ísť aj ony, keď ich deti už čakajú pri východe?? Pobavilo ma to, ale tiež som mala nervy, kedy sa konečne dostaneme na rad! Toto sú chvíle, kedy váš život závisí od jediného úsmevu a pohľadu! Proste žiadny hlad, smäd a preplnené wécko!!!! Dospelí proste nič nechápu a nás deti to unavuje, ničो im neustále vysvetľovať! Vojsť do arény, kde je 20 000 ľudí je desivé! Totálne! Ale 20 000 fanúšikov 1D – to je ako super party s kamoškami!

O2 Aréna a 1D family

Keď už mali prísť na pódium, svetlá sa rozžiarili na všetky strany – bolo to ako obrovský ohňostroj svetiel, všetci sme výskali a ja som si pomyslela, že ak dnes ohluchnem, bude to 1D koho budem počuť naposledy. Teda okrem maminy, ktorá sa rozjašila a jačala mi rovno do ucha! Boli tam! Živí! Ozajstní! Zábavní! Neskutoční! Krásni!